BUDAPEST-RÁKOSKERESZTÚRI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG

❋ Bp. 1173 Pesti út 31. ❋ weblapunk: keresztur.wbi.hu

❋ Bank: OTP 11784009-22222820 ❋ Keresztúri Református Misszió Alapítvány: 18195998-1-42

❋ Lelkipásztorunk: Sóskuti Zoltán ☎ 06-30-822-5435; parókia: 209-4267; 🖃 soskutizoltan@gmail.com; 🖃 *sürgősebb levelekre*: lp.rkeresztur@gmail.com *Fogadó órája:* kedd, szerda 15.00-18.30 + megbeszélt időpontokban Szabadnapja: Csütörtök ❋ Gondnokunk: Dr. Hajdú Csaba ☎ 30-618-7651

❋ Urnatemetőnk nyitva tartása : *vasárnap 8.00-12.00; kedd 15.00-18.30; szerda 9.00-11.00 illetve 15.00-18.30; péntek 16.30-20.00*

Ügyintézés: a kedden ill. szerdán Szabó Zsuzsánál ☎ 707-2630;06-70-3216838 🖃 szzsueva@gmail.com

AZ ISTENTISZTELET LITURGIÁJA:

🔔 **CSEND** – *Istentisztelet előtt 5 perccel*
➢➢ Ráhangoló kérdés ehhez ld. középen ↘

🗨 Köszöntés
♫ Fennálló ének: 77:1 *(„Az Istenhez…")*
◀ Idézet felolvasás – a „Tanulás éve" jegyében
♫ Fő ének: 445:1-3;6 *(„Szólsz hozzám…")*

△ Fohász
🕮 Olvasmány (ld. középen ⇨)
△ Imádság

Gyermekek az Úr asztala körül
♫ Igehirdetés előtt: 512:1 *(„Szólsz hozzám…")*
🕮 Alapige (ld. középen ⇨)
Igehirdetés [ld: a túloldalon]

II Csendes ima
△ Ima
△ Miatyánk
Áldás
Hirdetések (ld. jobb oldalon ⇨)

Úrvacsora előtt: KÉ 24 (*„Kenyered és borod…")*
○ Úrvacsorai közösség
Énekek: 435; 436; 437; 264; 274; 370; 392; 462; 463; 464; 466; 467; ,,,

♫ Záróének: 178 *(„Dicsőség…")*
Áldás
Himnusz

❋ Úrvacsorás Istentisztelet ❋

Böjt első vasárnapján ❋ 2018. február 18.

„EZT CSELEKEDJÉTEK AZ ÉN EMLÉKEZETEMRE" *címmel*

Igét hirdet: *Sóskuti Zoltán lp.*

🕮 OLVASMÁNY: 1KOR 11,23-30

🕮 ALAPIGE: 1KOR 11,24B

„... ezt cselekedjétek az én emlékezetemre."

Ráhangoló kérdés
Mit jelent számomra az Úrvacsora?
Miért (nem(élek vele?

A TANULÁS ÉVE

KEMPIS TAMÁS: KRISZTUS KÖVETÉSE IV/18.

„Sokan elveszítették áhítatos lelkületüket, mikor vizsgálni próbálták, ami nem rájuk tartozik. Hitedet fogják számon kérni tőled és igaz életedet, nem elméd járását és Isten titkainak mélységét. Ha azt sem érted, azt sem fogod föl, ami alattad van, ami fölötted van, hogyan érthetnéd? (…) Mert a hit és a szeretet legszebben itt tündököl, és titokzatos úton – módon ebben a legszentebb és legméltóságosabb szentségben munkálkodik leginkább."

GYÜLEKEZETI HIRDETÉSEK:

❋ Beszámolók: Házas Hétvége; presbiteri alkalom; KeReT-Konfi Délután; Sasfészek Délután; gyermekek közt szolgálók alkalma
❋ *Pénteken 14^{00}-kor* búcsúzunk Budavári Lászlóné Gizikétől altemplomunkban..
❋ Jövő heti alkalmaink:
✸ Kedd 10^{00} Baba-Mama Kör ✸ Szerda 9^{00}: Bibliaóra ✸ Csütörtök 17^{00} Játék Klub ✸ Péntek 16^{30} KonfIFI ✸ Péntek 18^{00} IFI ✸ vmint.: Házi Biblia Körök ✸ Vasárnap 9^{00}: Kánon Kör ✸ Vasárnap 10^{00}: Istentisztelet és gyerek-Istentisztelet ; ✸ Házi Biblia Körök 7 csoportban ✸ hittanórák
❋ *Jövő vasárnapra* hívjuk el barátainkat, rokonainkat, akik nyitottak az Igére – evangélizációs jellegű Istentisztelet lesz! Erre az alkalomra messziről érkező vendéget hívtunk szolgálni.
❋ Gyermekeink számára csütörtökönként játék-klub!!!
❋ A GYÜLEKEZET ISMERETI KURZUS megváltozott időpontban: ÁPRILIS 15. – jelentkezési lap a hirdető polcon
❋ Tavasszal indul a Keresztkérdések II. (a korábbi kurzusra épülő új sorozat) – jelentkezés hamarosan
❋ KonfIFI Hétvége: Piliscsaba, április 6-8.
❋ Nyári táborunk: SZAJOL, 2018. július 1-6
❋ Adó 1%-ok felajánláshoz: Református Egyház: 0066 – Alapítványunk adatai a fejlécben

SZÜLETÉSNAPOSOK KÖSZÖNTÉSE

BEVEZETÉS

Kétszer is halljuk a szereztetési Igében: *"az én emlékezetemre ". Mit jelent ez?* Mindkét esetben *a mi aktivitásunkkal* társul: *eszitek, isszátok*. *Mit jelent együtt az emlékezés és az aktivitás?* Az Úrvacsora *behívás, részesülés, részvétel*.

EMLÉKEZÉS

A *képek, emlékek a múltból* segítenek emlékezni: előhívnak egy-egy *történést*, *arcot*... [példák]** Az Úrvacsorázást is *hasonló céllal* kaptuk: újra meg újra előhívja közös és mégis egészen személyes legszentebb emlékünket: *megváltatásunkat*, Jézus Urunk szenvedésének jeleneteit, eseményeit. Átélhetjük újra a Gecsemáné kertbeli gyötrődést, a megcsúfoltatást, a keresztfán való szenvedést és halált, emlékezetünkbe idézi újra azt a végtelen szeretetet, amivel mindezt érettünk vállalta.

A *Passió című megrázó film* is behívott minket *(mai módon, vizuálisan, film formában)*, hogy átélhető legyen mindaz, amit Jézus értünk tett. [**] Az Úrvacsora is így emlékeztet, behív minket!

CSELEKVÉS

Ám *nem egyszerű emlékezés* ez – hiszen sokunk nem élne át lelkében olyan mély mozdulásokat, amikről bizonyságot tudunk tenni! Nagyobb titokkal *(misztériummal)* van itt dolgunk! „Íme, hitünk titka!" – halljuk a szentmise liturgiájában. Ott követtük el a keresztyénség nagy hibáját, hogy ennél *többet* akartunk mondani, és *meg akartuk fejteni*, *racionálisan*, a *filozófia nyelvén*, mi is történik benne. Úgy voltunk vele, mint a kabaré jelenetbeli fotellel... (https://www.youtube.com/watch?v=Rkm8nVmcmQE)

„Ezt cselekedjétek": behív, hogy átélj valamit, részese legyél *(ne elemezd, éld át!)*; cselekedj, mozdulj *a Jézusra való emlékezés céljából*. Vagyis Jézusra emlékeztessen benneteket az, amit ilyenkor cselekedtek!

A sákramentum, azaz a szentség: *legszentebb része, cselekménye* az egész kultusznak (vallásgyakorlatunknak)! Igen, cselekvés! Nekünk kell *előkészíteni* (mint az első Nagycsütörtökön! [**]), *megtörni*, *odamenni*, *elvenni*, *rágni*, *kortyolni*!

A *pedagógia* egyértelmű felfedezése, hogy jobban tudunk azzal tanítani, ha *nemcsak frontálisan* mondjuk, mondjuk (bár ez is fontos!), hanem *bevonjuk* a diákokat, maguk is *átélnek*, *tapasztalnak* valamit: jobban övék lesz. Jézus ezt gyakorolta [**]: tudta, ilyen az ember.

(Csak csendben jegyzem meg: amit ma a pszichológia, pedagógia felfedez, *már több ezer éve* ott van a Bibliában! Például a *megbocsátás* jelentőségét, erejét, mint a lelki egészség feltételét csak most kezdi felfedezni a lélektan...)

(Lényeges mindezek mellett megjegyezni, hogy miközben mi cselekszünk, *igazából az Úr* cselekszik *velünk, bennünk, általunk* is!)

ISTENTISZTELET ÉS HÉTKÖZNAPOK

Sokan úgy látják *kívülről*, vagy úgy is élik meg *legbelül*, hogy az *Istentisztelet* és a *hétköznapok* között nincs kapcsolat. Mintha *e kettőnek* nem lenne közé egymáshoz! Valóban, azt tapasztaljuk, hogy a hétköznapok elsodorják hamar azt, *ami itt történt*. [**] Szétválik a lényünk egy *templomosra* és egy *hétköznapira* – és *hiába őszinte* az, amit itt megélünk a templomban, „nem megy át" a *suliban, a munkahelyen, a családban*... Ezt az Úrvacsoránál *fokozottabban* érezzük…

Két gondolatot szeretnék ebben most segítségül adni nektek erre nézve.

1.) Az egyik az, hogy sajnos ez a realitás, és éppen ezért gondolt erre a mi Urunk. *Hogyan?* Éppen a szentségekkel! Mert ezek mindig *visszazökkentenek a pályánkra*, mint a modellvasútat, ha kisiklik... [**]

A *szent keresztség* egyszeri, egyszer éljük át – *de mindig erőt ad, amikor elbizonytalanodunk*, amint *Luthernek* is a kísértővel való harc óráiban! [**]

Azonban az *Úri Szent Vacsora „emlékeztető oltás"* (az lelki immunrendszert emlékezteti arra, hogy mi ellen kell küzdenie). Mindig *átélhetővé* teszi azt az utat, *amin* járnunk kell; a lényeget, *amiért* élni érdemes; a szeretetet, *ami* átír mindent; az irgalmat, *amiben* részünk van; és *amiben* részeltethetünk másokat. Láthatóvá tesz mindent, *ami fontos*: *hitünket, bűnbocsánatot, békességet, erőforrást, reménységet, közösséget, egyházat, missziót*...!

Tehát az Úrvacsorában gondoskodik róla a mi Urunk, hogy *visszazökkenjünk mindig az útra*!

2.) Mégiscsak áthathatja a szent a profánt – *az Istentisztelet a mindennapokat*! Nem véletlen, hogy Jézus Urunk valami egészen *hétköznapi, közönséges cselekvést* rendelt a *szent Istentisztelet középpontjába*: evést és ivást!

„Az Úrvacsorában az történik, hogy a *hétköznapi be*vonul az *istentiszteletbe* azért, hogy az *istentisztelet* pedig *be*vonuljon, – vagy ha úgy tetszik: *ki*vonuljon – a *hétköznapiba*, ki a világba!" – tanít minket *Joó Sándor*.

Hiszen enni-inni mindenki szokott naponta többször is. Szépen fogalmazta meg megint csak *Joó Sándor*: „az úrvacsorában találkozik a *hétköznapi* és az *ünnepi*, a *szent* és a *profán* és e kettő közötti határvonal eltűnik. (...) Jusson eszedbe Jézus, az *Ő szava, az Ő cselekedete*, *amikor ott kint a mindennapi életben* a kenyeredet magadnak vagy másnak megtöröd, amikor a kenyeredet megkeresed vagy élvezed, - emlékezzél meg Róla! (...) a leghétköznapibb élet egy darabja kerül az istentisztelet középpontjába azért, hogy istentiszteletté váljék a leghétköznapibb élet is!"

Az Úrvacsora mindig figyelmeztet, hogy *nem jó kettős életet élni* – gondoljatok csak az *ígéretre*, amit az úrvacsorai liturgiában teszünk! Ennek *súlya* és *ereje* van! Ahogy az *esküvői*, vagy *keresztelői*, vagy *konfirmációs* fogadalmunk! [**]

Ahogy átjárja *testüket* a bor és a kenyér, részünk lesz, úgy lesz része *hétköznapjainknak* Krisztusunk!

Azért vagyunk olyan *erőtlenek*, mert nem élünk vagy nem élünk jól az Úrvacsorával!

Ahogy formálódunk a hitben, mind jobban szűnik a kettősség, közelít egymáshoz a templomi és a hétköznapi énünk. Ez tehát a reménységünk! Jó tudni, ez egy folyamat... Így hát türelem! A lényeg, hogy haladj előre ebben!

Sóskuti Zoltán

IMA: 438. ének 6-7. vers

6. Szállj le most mennyből, életnek kenyere! Tápláld lelkünket az örök életre! Tudjuk: aki e kenyérből eszik, Soha örökké meg nem éhezik. Életnek vize! nyiss magadnak utat,
A szomjú hívek keresik e kutat; Szolgáltasd ingyen az italokat:
Oltsd el végképpen szomjúságukat.
7. Óhajtunk, Jézus, egyesülni veled: Úgy lesz szívünk szent, ha te megszenteled. Adjad hát, hogy mint tagok a főnek, Engedjünk néked, bennünk élőnek. Olts be magadba, mint jó szőlőtőbe, Hogy jó nedvesség folyjon a vesszőbe, És légyen szívünk szívednek mása, Éltünkben élted hogy minden lássa.